

บันทึก

เรื่อง ปัญหาการจ่ายบำนาญตกทอดให้แก่ทายาทนายจันทร์ ทินากการ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ ๘๙๙๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๐๓ แจ้งว่า กระทรวงการคลังได้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายบำนาญตกทอดให้แก่ทายาทนายจันทร์ ทินากการ ซึ่งเรื่องนี้มีข้อเท็จจริงว่า นายจันทร์ ทินากการ เริ่มเข้ารับราชการเป็นตำรวจตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๔๘๑ ต่อมาถูกสั่งพักราชการตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๔๘๗ ตามคำสั่งกรมตำรวจที่ ๑๙๗๔/๒๔๘๗ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๔๘๗ แต่กรมตำรวจมิได้มีคำสั่งเด็ดขาดในเรื่องนี้แต่ประการใด ภายหลังปรากฏว่า นายจันทร์ ทินากการ ได้เข้ารับราชการในกรมไปรษณีย์โทรเลข ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๔๘๘ จนกระทั่งถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๐๑ ทายาทจึงได้ยื่นเรื่องขอรับบำนาญตกทอด

กระทรวงการคลังมีความสงสัยว่า เมื่อนายจันทร์ ทินากการ เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการแล้วมาเข้ารับราชการใหม่ทางกรมไปรษณีย์โทรเลขเช่นนี้ การบรรจุเข้ารับราชการตอนหลังจะเป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ กระทรวงการคลังจึงได้หารือไปยัง ก.พ. ก.พ. มีมติว่า ผู้ถูกสั่งพักราชการเป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการตลอดไปจนกว่าผู้บังคับบัญชาจะได้มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือให้กลับเข้ารับราชการ แล้วแต่กรณี ดังนั้นการบรรจุเข้ารับราชการ ในกรณีนี้จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะนายจันทร์ ทินากการ เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๕ มาตรา ๓๒ (๕) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนี้

กระทรวงการคลังมีความเห็นว่า สิทธิได้รับบำนาญตกทอดของทายาท นายจันทร์ ทินากการนั้น อาจพิจารณาได้สองนัย คือ นัยแรก ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำนาญตกทอด เพราะนายจันทร์ ทินากการ ได้เข้ารับราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงต้องถือเสมือนว่านายจันทร์ ทินากการ ไม่ได้เข้ารับราชการในกรมไปรษณีย์โทรเลขแต่ประการใด และยังคงมีฐานะเป็นข้าราชการตำรวจอยู่ และอยู่ในระหว่างพักราชการตลอดมาจนถึงแก่กรรม นัยที่สอง ทายาทของนายจันทร์ ทินากการ มีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดโดยอาศัยเทียบเคียงความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ กค.๔๗๗/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๐๓ ซึ่งมีความว่า คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งหน้าที่ที่จะถึงทำได้ตามกฎหมายก่อนที่จะได้มีผู้มีอำนาจตามกฎหมายวินิจฉัยและสั่งว่าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งที่มีชอบด้วยกฎหมายแล้ว คำสั่งเดิมนั้นย่อมมีผลบังคับได้

กระทรวงการคลังเห็นว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมาย จึงได้ขอให้คณะกรรมการ

กฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นว่า การบรรจุนายจันทร ทินการ เข้ารับราชการในกรมไพรศรัทธาเป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และจะนับเวลาในระหว่างที่นายจันทร ทินการ รับราชการอยู่ในกรมไพรศรัทธาเป็นเวลาสำหรับคำนวณบำนาญตกทอดได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

สำหรับปัญหาที่ว่า การบรรจุนายจันทร ทินการ เป็นข้าราชการกรมไพรศรัทธาเป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่นั้น

ในข้อนี้คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็น ว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายจันทร ทินการ เป็นข้าราชการตำรวจและถูกสั่งพักราชการ และในระหว่างถูกสั่งพักราชการนั้น นายจันทร ทินการ ได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการในกรมไพรศรัทธา ฉะนั้น การบรรจุนายจันทร ทินการ ให้เป็นข้าราชการกรมไพรศรัทธา จึงเป็นการขัดต่อมาตรา ๓๒ (๕)^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งถ้าหากการขาดคุณสมบัติได้ปรากฏขึ้นขณะที่นายจันทร ทินการ ยังมีชีวิตอยู่และภายหลังที่พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้ประกาศใช้แล้ว ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุนายจันทร ทินการ จะต้องสั่งให้นายจันทร ทินการ ออกจากราชการโดยพลันตามนัยมาตรา ๔๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ แต่โดยที่การขาดคุณสมบัติของนายจันทร ทินการ ได้ปรากฏขึ้นเมื่อนายจันทร ทินการ ถึงแก่กรรมแล้ว และเมื่อผู้บังคับบัญชายังไม่ได้สั่งให้นายจันทร ทินการ ออกจากราชการตามนัยมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ จึงต้องถือว่านายจันทร ทินการ ยังคงมีฐานะเป็นข้าราชการกรมไพรศรัทธาอยู่ และถ้าความตายของนายจันทร ทินการ มิได้เกิดขึ้นจากความประหลาดชั่วร้ายแรงอันเป็นการขัดต่อมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๙ แล้ว ทายาทของนายจันทร ทินการ ย่อมมีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดตามนัยมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕)

^๑ มาตรา ๓๒ ผู้สมัครสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือกจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๑.๑

๑.๑

(๕) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างพักหน้าที่ราชการ

๑.๑

๑.๑

^๒ มาตรา ๔๐ ผู้สอบแข่งขัน ผู้สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือกผู้ใดได้รับบรรจุเข้ารับราชการแล้ว หากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติมาตรา ๔๔ โดยไม่ได้รับการยกเว้นตามความในมาตรา ๔๕ หรือขาดพินัยกรรมตามมาตรา ๔๗ อยู่ก่อนได้รับการบรรจุก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อน และภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่เป็น การกระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการได้รับเงินเดือนก่อนมีคำสั่งให้ ออกนั้น

พ.ศ. ๒๕๕๙

สำหรับปัญหาที่ว่า จะนับเวลาในระหว่างที่นายจันทร์ ทินการ รับราชการอยู่ในกรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นเวลาสำหรับคำนวณบำนาญตกทอดได้หรือไม่นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่ เมื่อนายจันทร์ ทินการ ยังคงมีฐานะเป็นข้าราชการกรมไปรษณีย์โทรเลขอยู่ และทายาทมีสิทธิได้รับบำนาญตกทอด การนับเวลาราชการเพื่อคำนวณบำนาญตกทอด จึงต้องนับเวลาราชการที่นายจันทร์ ทินการ รับราชการอยู่ในกรมไปรษณีย์โทรเลขด้วย

(ลงชื่อ) เสกล บุญยัษฐิติ

(นายเสกล บุญยัษฐิติ)

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

รักษาราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๐๔